

[Anne Grete Holmsgård]

vetoregler i saneringsloven parallelle med dem, man har i byfornyelsesloven? Jeg vil godt svare hr. Dræbye på, hvorfor vi ikke har foreslået det.

Det har vi ikke, fordi jeg gennem et svar fra boligministeriet har fået at vide, at det gennemføres man administrativt. Det kan man altså godt finde ud af at gennemføre administrativt, og så skulle det dog være underligt, om boligministeriet ikke også kunne finde ud af at lave de små justeringer, der skal til for administrativt at sikre, at man kan omdanne til almennyttige andelsboliger.

Derfor kan jeg ikke opfatte det som andet, end at hr. Dræbye simpelt hen ikke ønsker, at der skal være mulighed for at omdanne til almennyttige andelsboliger, men først når byfornyelsesloven træder i kraft. Det sker i realiteten ikke før om 4 år i Københavns kommune, fordi Københavns kommune ikke vil bruge loven, før de om 2 år er tvunget til at bruge den, og så har de en hoben saneringsager, de allerede har fået vedtaget, som kan opfylde de næste 2 år, og så kan vi ellers cykle deruda' med private andelsboliger i 4 år og fremover.

Der har ikke været nogen problemer med at lave ændringerne. Det har teknisk sagtens kunnet lade sig gøre at få stort set de samme ordninger, som ligger i byfornyelsesloven, overført til saneringsloven.

Når bare det gælder hr. Dræbys dejlige små private andelsboligforeninger, så har der ikke været nogen problemer. Men når det gælder noget, hr. Dræbye i realiteten ikke ønsker indført på nuværende tidspunkt, så fisker han op af lommen den ene administrative indvending om ubrugelighed efter den anden.

Jeg vil godt sige, at vi naturligvis går imod de ændringsforslag, der fjerner muligheden for at omdanne til almennyttige andelsboligforeninger. Det kom jo ind under andenbehandlingen, fordi flertallet ikke rigtig havde sine medlemmer på plads i salen til at gå imod det forslag, der var blevet stillet af socialdemokratiet på daværende tidspunkt.

Der er ikke blevet givet ét eneste reelt argument ud over rene politiske argumenter for, at man ikke vil have muligheden for at omdanne til almennyttige andelsboliger. Der er blevet forsøgt med økonomiske argumenter. Herre jeminì! Vi har fået at vide i udvalget, at der allerede er blevet omdannet 16

ejendomme, tror jeg det er, til private andelsboligforeninger. Ville det virkelig være en fuldstændig uoverkommelig statsfinansiell belastning, hvis man skulle omdanne 16 andre ejendomme om året til almennyttige andelsboligforeninger? Det ville det selvfølgelig ikke, og derfor er det fuldstændig nonsens, når der bliver argumenteret med, at det er der ikke råd til.

Sagen er, at det ønsker den borgerlige regering og de radikale ikke at give mulighed for på nuværende tidspunkt, og det kan ikke opfattes som andet end et politisk stormløb på muligheden for, at beboerne i de gamle kvarterer kan få lov at overtage på almennyttig basis fremfor på privat basis.

Det kommer selvfølgelig til at ramme de dårligst stillede, for det er dem, der ikke kan stable et indskud på 20 pct. på benene. Det kommer også til at ramme de dårligst stillede på en anden måde, idet der ikke eksisterer nogen fælles boliganvisning for private andelsboliger.

Det vil sige, at man skal skrives op i den enkelte ejendom, og man skal ikke være særlig kvik for at finde ud af, hvem det er, der først og fremmest vil blive udelukket. Det er selvfølgelig dem, som beboerne i deres egen lille forening måske synes er lidt for socialt belastede til, at de vil have dem ind. Det er det, den tidligere boligminister kaldte de 3 tyrkere – eller i hvert fald de 2 T-er: tabere og tyrkere – det er dem, man ikke vil have ind.

Det kan da godt være, der er nogle private andelsboligforeninger, der tager dem ind, men rent faktisk har disse folk ikke mulighed for at lade sig skrive op og komme ind. Dermed skubber vi igen de folk, der er allersvagest stillet, væk fra de kvarterer, hvor de måske har mulighed for at betale lejen. Og hvor skubber vi dem hen? Ud til omegnskommunerne, hvor de så kan falde for fattigstoppet, der er indført i 7 kommuner, hvor de ikke kan komme ind, hvis de ikke kan præstere en indkomst, der er 3,3 gange den husleje, de skal betale, og det er der faktisk et stigende antal mennesker der ikke kan.

Med hensyn til det ændringsforslag, der er stillet om indeksfinansiering i forbindelse med saneringsager, vil jeg godt sige, at det jo er rigtigt, at det giver mulighed for en lavere starthuseleje, men det er lige så rigtigt, at det, der sker efter en meget kort årrække, er,